

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 217/09-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. M. S., C., zastúpeného advokátkou JUDr. M. T., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Nc 327/97 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. M. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. novembra 2008 doručená sťažnosť MUDr. M. S., C. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. T., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Nc 327/97.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že v označenom súdnom konaní je sťažovateľ v pozícii navrhovateľa (návrh na obnovu konania doručil okresnému súdu 24. mája 1995). Konanie

do dnešného dňa nie je skončené. Sťažovateľ 24. júna 2008 využil aj podanie sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorú okresný súd uznal za dôvodnú s tým, že podpredsedníčka okresného súdu mu oznámila, že „zbytočné prietahy boli sudkyni vytknuté a bola upozornená na zabezpečenie bezprietahového konania“.

Sťažovateľ preto žiada, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo MUDr. M. S., bytom C. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III vedenom pod. sp. zn. Nc 327/97 (16 Nc, pozn.) a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR porušené bolo.

Okresnému súdu Bratislava III v konaní pod. sp. zn. Nc 327/97 (16 Nc, pozn.) prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

MUDr. M. S., bytom C. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 25 000 EUR, ktoré je Okresný súd Bratislava III vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresnému súdu Bratislava III ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia právnomu zástupcovi JUDr. M. T. za zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom SR, vo výške 2 908 EUR na účet vedený vo VUB, a. s. č. ú. 1976947559/0200 do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

1. Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne

prerokovala bez zbytočných priet'ahov. K namietanému porušeniu označeného základného práva dochádza podľa neho vo veci jeho návrhu na obnovu konania vedenej okresným súdom pod sp. zn. 16 Nc 327/97.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní o návrhu na obnovu konania vedenom pod sp. zn. 16 Nc 327/97.

Z doplnenia sťažnosti doručenej ústavnému súdu 3. júna 2009 vyplýva, že uznesením č. k. 16 Nc 327/1997-78 z 9. júna 2008 ustanovil okresný súd sťažovateľovi nového

právneho zástupcu a v nadväznosti na to ho uznesením č. k. 44 C 9/2008-84 vyzval na doplnenie podania z 24. mája 1995. Sťažovateľ tak urobil 11. novembra 2008, avšak žiaden ďalší relevantný úkon okresný súd do času doručenia sťažnosti ústavnému súdu vo veci neurobil. Právna zástupkyňa sťažovateľa v tomto doplnení sťažnosti uviedla aj nový petit, keď navrhla, aby ústavný súd vyslovil aj porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ chce dosiahnuť zmenu právoplatného rozsudku okresného súdu č. k. 6 C 213/93-26 z 24. júna 1994 prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku, obnovy konania, a preto ho napadol návrhom na obnovu konania.

Podľa § 234 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne, alebo obnovu konania povolí. V zmysle ods. 3 citovaného ustanovenia povolením obnovy konania odkladá sa vykonateľnosť rozhodnutia vo veci.

Podľa § 235 ods. 1 OSP len čo nadobudne rozhodnutie o povolení obnovy právoplatnosť, súd bez ďalšieho návrhu vec znova prejedná. Pritom prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo ako pri pôvodnom konaní, tak aj pri prejednaní obnovy.

Podľa § 235 ods. 2 OSP, ak súd zistí, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, zamietne uznesením návrh na jeho zmenu. Ak súd napadnuté rozhodnutie vo veci samej zmení, nové rozhodnutie nahradí pôvodné rozhodnutie.

Ústavný súd poznamenáva, že podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu v konaní o návrhu na obnovu konania – v štádiu do rozhodnutia o povolení obnovy konania alebo rozhodnutia o zamietnutí návrhu na obnovu konania – nie je aplikovateľný čl. 48 ods. 2 ústavy v časti týkajúcej sa práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pretože nejde o rozhodovanie o občianskom práve alebo záväzku a odstránenie stavu právnej neistoty v primeranej lehote právoplatným rozhodnutím vo veci. Takéto rozhodnutie už bolo totiž vydané v pôvodnom konaní, v zmysle § 159 ods. 1 OSP

predstavuje prekážku veci rozhodnutej a túto nemožno prejednávať znova. Rovnaký právny názor vyplýva aj z doterajšej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorej možno vyvodiť, že pod ochranu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nespadá konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch, za ktorú treba považovať aj obnovu konania (A. B. C. Slovenská republika, rozsudok zo 4. marca 2003).

Prekážka veci rozhodnutej odpadne len nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania podľa § 235 ods. 1 OSP, keď súd bez ďalšieho návrhu vec znova prejedná. V tomto štádiu už preto ide o rozhodovanie o občianskom práve alebo záväzku, odstránenie stavu právnej neistoty v primeranej lehote právoplatným rozhodnutím o návrhu na zmenu rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní, a teda aplikovateľnosť čl. 48 ods. 2 ústavy v časti týkajúcej sa práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd už vyslovil, že pri obnove konania podľa Občianskeho súdneho poriadku môže byť základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy porušené len v štádiu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania (napr. I. ÚS 5/02, II. ÚS 253/06, III. ÚS 107/06). Pretože v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu o návrhu sťažovateľa na obnovu konania nebolo právoplatne rozhodnuté, nemohlo vzhľadom na citovanú judikatúru ústavného súdu u neho ani dôjsť k porušeniu označeného základného práva, a preto ústavný súd jeho sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľ v petite svojej sťažnosti žiada vysloviť aj porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy. Aj bez bližšieho identifikovania je zrejmé, že namieta porušenie základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy.

Napriek svojmu právnomu zastúpeniu však sťažovateľ vo svojej sťažnosti neuviedol dôvody, pre ktoré namieta porušenie tohto svojho základného práva tak, ako to ustanovuje aj § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorý upravuje všeobecné náležitosti každého návrhu, o ktorom má ústavný súd konať.

V súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou (I. ÚS 63/05, II. ÚS 117/05, III. ÚS 107/06) ústavný súd uvádza, že sťažovateľ je v konaní o jeho sťažnosti pred ústavným súdom zastúpený advokátkou. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.

Z týchto dôvodov ústavný súd odmietol túto časť sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd už o ďalších požiadavkách sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2009